

לְשִׁמְאֵלָא הָדָא הוּא דְאָמְרוּ הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יַצְפִּין.
 דְאָבָא וְהָאָמָא לְיַמִּינָא וּשְׁמַאֲלָא אַנּוּן. לְזַמְנִין
 לְעַמּוּדָא דְאִמְצָעִיתָא. לְזַמְנִין לְצַדִּיק כָּל צְלוֹתָא
 סְלָקָא לְדַרְגָּא יְדִיעָה. אֶלָּא וַדַּאי יְהוּ"ה אִיהוּ בְּכָל
 סְפִירָה וּסְפִירָה.

וְצְלוֹתָא אִיהִי שְׂכִינְתָא. בְּזַמְנָא דְבָעֵי לְרַחֲמָא עַל
 עַלְמָא סְלִיקַת בְּיַמִּינָא. וּבְזַמְנָא דְבָעֵי
 לְמַעְבַּד דִּינָא בְּעַלְמָא, סְלִיקָא לְשְׁמַאֲלָא, וְכֵלָא
 לְגַבֵּי יְהוּ"ה דְאִיהוּ בְּכָל אֲתַר. וּבְגִין דָּא (ויקרא ו ב) זֹאת
 תּוֹרַת הָעֶלְהָ. ה' עֲלָה לָהּ. וַדַּא צְלוֹתָא, דְאִיהִי
 שְׂכִינְתָא קַרְבָּן לָהּ. וְכַד סְלִיקַת לְגַבֵּיהּ, צָרִיף
 לְאַכְלֵלָא עִמָּה כָּל סְפִירָן, דְלִית קְדֻשָּׁה פְּחוֹת
 מִעֲשָׂרָה, דְאִיהִי קְדֻשָּׁה דִּילָהּ בְּרַכָּה דִּילָהּ יְחֻדָּא
 דִּילָהּ

(דף קכט ע"ב) •

לשון הקודש

שְׁצַרִּיף לַעֲשׂוֹת דִּין בְּעוֹלָם, עוֹלָה
 לְשִׁמְאֵל. וְהַפֵּל אֶל יְהוּ"ה שְׁהוּא בְּכָל
 מְקוֹם. וּמְשׁוּם זֹאת, זֹאת תּוֹרַת הָעֶלְהָ. ה'
 עֲלָה לָהּ. וְזוֹ הַתְּפִלָּה, שְׁהִיא הַשְּׂכִינָה
 קַרְבָּן לָהּ. וּבְשַׁעוֹלָה אֲלִיו, צָרִיף לְהַכְלִיל
 עִמָּה כָּל הַסְּפִירוֹת, שְׁאִין קְדֻשָּׁה פְּחוֹת
 מִעֲשָׂרָה, שְׁהִיא קְדֻשָּׁתוֹ, בְּרַכָּתוֹ וַיְחֻדּוּ.

לְשִׁמְאֵל. זְהוּ שְׁאוּמְרִים הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר
 יַצְפִּין. שְׁהָאָבָא וְהָאָמָא הֵם לְיַמִּין
 וְלְשִׁמְאֵל, וְלַפְעָמִים לְעַמּוּד הָאִמְצָעֵי,
 לַפְעָמִים לְצַדִּיק. כָּל תְּפִלָּה עוֹלָה לְדַרְגָּה
 יְדוּעָה. אֶלָּא וַדַּאי יְהוּ"ה הוּא בְּכָל סְפִירָה
 וּסְפִירָה.

וְהַתְּפִלָּה הִיא שְׂכִינָה. בְּזַמֵּן שְׁצַרִּיכִים
 לְרַחֵם עַל הָעוֹלָם, עוֹלָה בְּיַמִּין. וּבְזַמֵּן

וּבְגִין דָּא פִּד בְּעֵי בַר נָשׁ לְסַלְקָא לְצִלוּתָא לְעֵלָא,
צְרִיךְ לְסַלְקָא לָהּ בְּכָל תְּנוּעֵין. וְאִם חֵוְיָא
בְּעֵי לְקַטְרָגָא לְצִלוּתָא צְרִיךְ לְמַעְבַּד לִיהּ קִירְטָא.
וְרִזָּא דְמַלְהַ זְרָקָא מִקַּף שׁוּפְרַי הוּלְךְ סְגוּלְתָא.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, עֲלֵאִין שְׁמַעוּ תְּתַאֲוִין
אֶתְבְּנָשׁוּ, אֵלִין מְאָרִי מְתִיבְתָּא דְלְעֵלָא
וְתַתָּא אֵלִיהּ בְּאַמָּאָה עֲלֵךְ, מַל רִשׁוֹ מְקַדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא וְנַחֲתִית הָבָא דְהָא קְרָבָא סְגִיָּאָה אֲזִדְמִנַּת לָךְ.
חֲנוּךְ מַטְטְרוּ"ן נַחֲתִית הָבָא אַנְתְּ וְכָל מְאָרִי מְתִיבְתָּא
דְתַחֲתוֹת יָדְךָ. דְלָא לִיקְרָא דִּילִי עֲבִידְנָא אֵלָא
לִיקְרָא דְשְׁכִינְתָּא.

פְּתַח בְּמַלְקַדְמִין וְאָמַר זְרָקָא וּדְאִי בְּהַ צְרִיךְ
לְסַלְקָא צִלוּתָא לְהַהוּא אַתְרַי יְדִיעַ, בְּמָה
דְהֵאִי אַבְנָא דְקִירְטָא דְאֲזִדְרִיקַת לְאַתְרַי יְדִיעַ, חֲכִי

לשון הקודש

מל רשות מן הקדוש ברוך הוא ורד
לכאן, שהרי קרב גדול מזמן לך. חנוך
מטטרו"ן רד לכאן אתה וכל ראשי
הישיבה שפחת ידך, שלא לכבודי
עשיתי, אלא לכבוד השכינה.

פתח כמו מקדם ואמר, הורקא, ודאי
בה צריך להעלות התפלה לאותו המקום
הידוע, שהרי אבן המקלע שגזרקה

ומשום כך, בשרוצה אדם להעלות
תפלה למעלה, צריך להעלותה בכל
התנועות, ואם הנחש רוצה לקטרג
לתפלה, צריך לעשות אותה מקלע. וסוד
הדבר - זרקא מקף שופר הולך סגולתא.

פתח רבי שמעון ואמר, עליונים שמעו,
תחתונים התבנסו. אלו ראשי הישיבה
שלמעלה ולמטה. אליהו, בשבועה עליך,

צָרִיךְ לְסַלְקָא מִחֲשַׁבְתָּא בְּצִלּוֹתָא בְּהַאי תַּגָּא דְּאִיהִי
 אֲבָן מְכַלְלַת וּמַעֲטָרַת דְּאִתְמַר בָּהּ כָּל הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף
 בְּשֵׁם וְצָרִיךְ לְסַלְקָא לִיָּה לְאַתְרֵי דְּאִתְנַטְּלַת וּבְהַהִיא
 שְׁעָתָא דְּסַלְקִי לָהּ לְגַבִּי בַּעֲלָה אֶפְלוּ נְחָשׁ כְּרוּךְ
 עַל עַקְבוֹ לֹא יִפְסִיק. אַף עַל גַּב דְּאִתְמַר
 בֵּיה (בראשית ג טו) וְאִתָּה תִּשׁוּפְנוּ עַקְבֵי, הֵהִיא אֲבָן
 דְּאִיהִי י' דִּיעֲקֹב דְּאִתְמַר בָּהּ (שם מט כד) מִשָּׁם רָעָה
 אֲבָן יִשְׂרָאֵל לֹא יִפְסִיק לְסַלְקָא לָהּ לְהַהוּא אֶתְרֵי
 דְּאִתְנַטְּלַת מִעֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא דְּצָרִיךְ לְסַלְקָא
 לָהּ עַד אֵין סוּף.

וְכַד נְחִית לָהּ אִתְמַר בֵּיה כָּל הַכּוֹרֵעַ כּוֹרֵעַ
 בְּכְרוּךְ. (נ"א וכד נחית לה) בֵּיה צָרִיךְ לְסַלְקָא לָהּ עַד
 אֵין סוּף (נ"א ולנחיתא לה) וְעַד אֵין תְּכַלִּית. וְלֹא יִפְסִיק לָהּ
 מִיָּנָה לֹא לְעֲלָא וְלֹא לְתַתָּא. לְזַמְנִין אִיהוּ בַּעֲלָה ו'
 בְּצַדִּיק בְּשִׁית פְּרָקִין דְּתֵרִין שׁוֹקִין נְחִית לְגַבָּהּ בְּתֵרִין

לשון הקודש

י' שַׁל יַעֲקֹב, שְׁנַאֲמַר בָּהּ (שם מט) מִשָּׁם רָעָה
 אֲבָן יִשְׂרָאֵל, לֹא יִפְסִיק לְהַעֲלוֹתָהּ לְאוֹתוֹ
 הַמָּקוֹם שְׁנַטְּלָהּ. מִהַעֲמוּד הָאִמְצָעִי צָרִיךְ
 לְהַעֲלוֹתָהּ עַד אֵין סוּף.

וּבְשִׁמּוֹרִיד אוֹתָהּ, נֶאֱמַר בּוֹ כָּל הַכּוֹרֵעַ
 כּוֹרֵעַ בְּכְרוּךְ. (ובאשר מוריד אותה) בּוֹ צָרִיךְ
 לְהַעֲלוֹת אוֹתָהּ עַד אֵין סוּף (ולחורידה) וְעַד
 אֵין תְּכַלִּית, וְלֹא יִפְסִיק אוֹתָהּ מִמְּנוֹ לֹא

לְמָקוֹם יָדוּעַ, כִּף צָרִיךְ לְהַעֲלוֹת
 הַמַּחֲשָׁבָה בְּתַפְלָה בְּפִתְרֵי הַזֶּה, הִיא אֲבָן
 מְכַלְלַת וּמַעֲטָרַת שְׁנַאֲמַר בָּהּ כָּל הַזּוֹקֵף
 זּוֹקֵף בְּשֵׁם, צָרִיךְ לְהַעֲלוֹתָהּ לְמָקוֹם
 שְׁנַטְּלָהּ. וּבְאוֹתָהּ שְׁעָה שְׁמַעְלָה אוֹתָהּ אֵל
 בַּעֲלָה, אֶפְלוּ נְחָשׁ כְּרוּךְ עַל עַקְבוֹ לֹא
 יִפְסִיק. אַף עַל גַּב שְׁנַאֲמַר בּוֹ (בראשית ג)
 וְאִתָּה תִּשׁוּפְנוּ עַקְבֵי – הָאֲבָן הֵהִיא שְׁהִיא

שׁוֹקוֹן. לְזַמְנֵין דְּאִיהוּ בַּעֲלָהּ ו' בְּתֵרִין דְּרוּעִין בְּשִׁית
פְּרָקוֹן סְלִיקַת לְגַבְהַּ בְּתֵרִין דְּרוּעִין. לְזַמְנֵין אִיהוּ
בַּעֲלָהּ בֵּין אָבָא וְאָמָא, בֵּין יָהּ צָרִיד לְסֻלְקָא לָהּ לְגַבֵּי
תַּמָּן. לְזַמְנֵין אִיהוּ בַּעֲלָהּ בְּכַתְרָא ו' בְּבִין י"י פְּגִנָּא דָּא
א' צָרִיד לְסֻלְקָא לָהּ לְגַבְהַּ. וְכַד סְלִיקַת תַּמָּן לְגַבְהַּ
אֲתַמַּר בְּהַּ (תהלים קיח כב) אָבָן מֵאִסּוּ הַבּוֹנִים וְגו'.

כַּד אִיהִי סְלִיקַת לְעֵלָא בְּרִישָׁא דְכָל רִישׁוֹן,
שָׂאֲלִין בְּגִינָה מִלְּאֲכִיָּא אִיהַּ מְקוּם כְּבוֹדוֹ
לְהַעֲרִיעּוֹ. וְכַד סֻלְקָא לֹא' (נ"א לְעֵלָא) אִיהוּ תַּנָּא בְּרִישָׁא
דָּא' עֲטָרָה עַל רִישִׁיהּ א' כַּד נִתְתָּא בֵּיהּ נִתְתָּא
וְאֲתַעֲבִיד נִקְדָּה לְתַתָּא מִנֵּיהּ א'. וְכַבֵּל דְּרַגְלָא דְסְלִיקַת
הָכִי נְחִיתַת. כַּד סְלִיקַת אֲתַקְרִיאַת תַּנָּא בְּרִישָׁא
דְּטַעְמֵי. וְכַד נְחִיתַת אֲתַקְרִיאַת נִקְדָּה, וְכַד אִיהִי
בְּגִנָּא דָּא אִוִי. וְי מִתְיַחַדַּת עֲמִיהּ וְכַד אִיהִי תַּנָּא עַל

לשון הקודש

וגו'.

בְּשִׁחִיא עוֹלָה לְמַעְלָה בְּרִישָׁא שֶׁל כָּל
הָרִאשִׁים, שׁוֹאֲלִים בְּשִׁבְלָהּ הַמְּלֹאכִים
אִיהַּ מְקוּם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיעּוֹ. וְכַשְׁעוֹלָה לֹא'
(לְמַעְלָה) הִיא כְּתֵר בְּרִישָׁא שֶׁל א', עֲטָרָה
עַל רִאשׁוֹ. כְּשִׁינְרְדַת עֲמוֹ, יוֹרְדַת וְנַעֲשִׂית
א נִקְדָּה לְמַטָּה מִמֶּנּוּ. וְכַבֵּל דְּרַגְלָהּ
שְׁעוֹלָה, כַּד יוֹרְדַת. כְּשִׁעוֹלָה נִקְרֵאת
כְּתֵר בְּסוּד הַטַּעְמִים, וְכַשִּׁינְרְדַת נִקְרֵאת
נִקְדָּה, וְכַשְׁהִיא כְּמוֹ זֶה אִוִי, וְי מִתְיַחַדַּת

לְמַעְלָה וְלֹא לְמַטָּה. לְפַעְמִים ו' הוּא
בַּעֲלָהּ בְּצַדִּיק בְּשִׁשֶׁת הַפְּרָקִים שֶׁל שְׁתֵּי
הַשּׁוֹקִים, יוֹרְדַת אֵלָיו בְּשְׁתֵּי שׁוֹקִים.
לְפַעְמִים בַּעֲלָהּ הוּא ו' בְּשְׁתֵּי זְרוּעוֹת,
בְּשִׁשָּׁה פְּרָקִים עוֹלָה אֵלָיו בְּשְׁתֵּי זְרוּעוֹת.
לְפַעְמִים הוּא בַּעֲלָהּ בֵּין הָאָב וְהָאִם, בֵּין
יָהּ צָרִיד לְהַעֲלוֹתָהּ לְשָׁם. לְפַעְמִים הוּא
בַּעֲלָהּ בְּכַתְרָא ו' בְּבִין י"י כְּמוֹ זֶה א' צָרִיד
לְהַעֲלוֹתָהּ אֵלָיו. וְכַשְׁעוֹלָה לְשָׁם אֵלָיו,
נֵאמַר בְּהַּ (תהלים קיח) אָבָן מֵאִסּוּ הַבּוֹנִים

רֵאשִׁיה אֶתְקַרְיֵאת אֹת זֵינן. כְּלִילָא מְנַה אֹת בְּרִית
 דְּאִיהוּ שְׁבִיעָא דְכֻלָּא שְׁבִיעֵי וְדַאי, הֵאֵי אֲבָנָא אִיהִי
 בְּנִינָא דְכָל עֲלָמִין. וּבְנִינָה אֶתְמַר (דברים כה טו) אֲבָן
 שְׁלָמָה וְצַדִּיק יִהְיֶה לָּךְ. אִיהִי מְדָה בֵּין כָּל סְפִירָה
 וּסְפִירָה, דְכָל סְפִירָה בָּהּ סָלִיק לְעֵשֶׂר.

שְׁעוֹר דִּילָהּ ו' בָּהּ אֶתְעָבִיד אֲמָה, עֵשֶׂר אַמּוֹת
 אַרְךָ בֵּין כָּל סְפִירָה וּסְפִירָה. וְרָזָא
 דְּמִלָּא (שמות כו טז) עֵשֶׂר אַמּוֹת אַרְךָ הַקָּרֶשׁ וּבֵין
 כָּל אֲמָה וְאֲמָה אִיהִי עֵשֶׂר, בֵּין פְּרָקָא וּפְרָקָא
 תִּשְׁבַּח לָהּ. וְי' עֵשֶׂר זְמַנִּין סְלִיקַת לְמֵאָה.
 וְהַפּוּכָא דְמֵאָה אַמָּ"ה.

כָּל מְדָה וּמְדָה אֶתְקַרְי עוֹלָם. וְאַנּוּן י"ו שְׁעוֹר
 וּמְדָה ו' שְׁקָל י' מְדָה דִּילִיָּה, וְשִׁיעוֹרָא דְמְדָה
 חֲמֵשׁ אַמּוֹת אַרְךָ וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת רַחֵב. וְאַנּוּן לְקַבֵּל

לשון הקודש

אַמּוֹת אַרְךָ בֵּין כָּל סְפִירָה וּסְפִירָה, וְסוּד
 הַדָּבָר – עֵשֶׂר אַמּוֹת אַרְךָ הַקָּרֶשׁ. וּבֵין כָּל
 אֲמָה וְאֲמָה הִיא עֵשֶׂר, בֵּין פְּרָק וּפְרָק
 תִּמְצָא אוֹתָהּ. וְי' עֵשֶׂר פְּעָמִים עוֹלָה
 לְמֵאָה. וְהַפּוּקָא שֶׁל מֵאָה – אַמָּ"ה.

כָּל מְדָה וּמְדָה נִקְרָאת עוֹלָם. וְאוֹתָם י"ו
 שְׁעוֹר וּמְדָה, ו' שְׁקָל, י' הַמְדָה שָׁלוּ.
 וְשִׁיעוֹר שֶׁל הַמְדָה חֲמֵשׁ אַמּוֹת אַרְךָ

עָמוּ. וּבְשֵׁהִיא כְּתֵר עַל רֵאשׁוֹ, נִקְרָאת
 אֹת זֵינן. כְּלוּלָה מְמַנּוּ אֹת הַבְּרִית שְׁהִיא
 שְׁבִיעִית, שֶׁהַכֹּל וְדַאי שְׁבִיעֵי. הָאֲבָן הוּא
 הִיא בְּנִינָא כָּל הָעוֹלָמוֹת, וּבְשִׁבִילָהּ נֵאֶמַר
 (דברים כה) אֲבָן שְׁלָמָה וְצַדִּיק יִהְיֶה לָּךְ. הִיא
 מְדָה בֵּין כָּל סְפִירָה וּסְפִירָה, שְׁכָל
 סְפִירָה עוֹלָה בָּהּ לְעֵשֶׂר.

הַשְׁעוֹר שֶׁל הו' בָּהּ נִעְשָׂה אֲמָה, עֵשֶׂר

שְׁעוֹר דְּכָל רְקִיעַ דְּמַהְלַךְ ת"ק שָׁנָה אַרְבֵּה וְת"ק
 שָׁנָה פּוֹתֵיא. וְאַנּוֹן ה"ה תְּרֵי לָךְ שְׁעוֹר קוֹמָה בְּאַתְוֹן
 יְהו"ה, דְּאֵת ו' אִיהוּ תַפְאֶרֶת, הַשָּׁמַיִם חָמֵשׁ רְקִיעִים
 דִּילָהּ ה' אֵלִין אֶתְקָרִיאוּ הַשָּׁמַיִם, חָמֵשׁ רְקִיעִים
 דְּכִלְיָן בְּשָׁמַיִם. חָמֵשׁ עֲלָאִין שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם. וְאַנּוֹן
 בְּלָהוּ ה"ה חָמֵשׁ בְּחָמֵשׁ.

ו' רְקִיעַ שְׁתִּיתָא לֹון. י' שְׁבִיעָא לֹון וְאַנּוֹן
 שְׁבַעָה בְּשַׁבְעָה וְסִלְקִין אַרְבִּיסַר. וְהָכִי אַנּוֹן
 אַרְעִין שְׁבַעָה עַל גַּבֵּי שְׁבַעָה בְּגַלְדֵי בְּצָלִים. וְכִלְהוּ
 רְמִיזִין בְּתֵרִין עֵינִין. י' אֶתְקָרִי עוֹלָם קָטָן. ו' עוֹלָם
 אַרְדָּ וְכָל מָאן דְּבָעֵי לְמַשְׁאַל שְׁאַלְתּוּי לְגַבֵּי עוֹלָם
 אַרְדָּ, צָרִיד לְאַרְבָּא בֵּיהּ. וּבְעוֹלָם קָצָר צָרִיד
 לְקָצָרָא בֵּיהּ.

לשון הקודש

ו' הַרְקִיעַ הַשָּׁשׁי לְהֵם. י' שְׁבִיעֵי לְהֵם,
 וְהֵם שְׁבַעָה עִם שְׁבַעָה, וְעוֹלִים אַרְבַּעָה
 עָשָׂר. וְכֵךְ הֵן הָאַרְצוֹת שְׁבַע עַל גַּבֵּי שְׁבַע
 בְּגַלְדֵי בְּצָלִים. וְכֵלֵם רְמוּזִים בְּשִׁתֵּי עֵינִים.
 י' נְקִרָאֵת עוֹלָם קָטָן. ו' עוֹלָם אַרְדָּ. וְכָל מִי
 שְׁרוּצָה לְשִׂאֵל שְׁאַלְתּוּ לְגַבֵּי עוֹלָם אַרְדָּ –
 צָרִיד לְהֶאָרִיד בּוֹ, וּבְעוֹלָם קָצָר – לְקָצָר
 בּוֹ.

וְחָמֵשׁ אַמּוֹת רַחֵב, וְהֵם בְּגַגְדֵי הַשְּׁעוֹר שָׁל
 כָּל רְקִיעַ שְׁמַהְלַךְ חָמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה אַרְבּוֹ
 וְחָמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה רַחֵבוֹ. וְהֵם ה"ה. תְּרֵי
 לָךְ שְׁעוֹר קוֹמָה בְּאוֹתֵיּוֹת יְהו"ה, שְׁהָאוֹת
 ו' הִיא תַפְאֶרֶת. שָׁמַיִם, חָמֵשׁ רְקִיעִים
 שָׁלוֹ, ה' אֵלוֹ נְקִרָאוּ הַשָּׁמַיִם, חָמֵשׁ
 רְקִיעִים שְׁכִלּוּלִים בְּשָׁמַיִם. חָמֵשׁ
 עֲלִיוֹנִים שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם. וְהֵם כָּלֵם ה"ה
 חָמֵשׁ עִם חָמֵשׁ.

וְעַל דָּא אָמְרוּ מְאִירי מִתְּנִיתִין מְקוּם שְׂאֲמְרוּ
 לְהֶאָרִיךְ אֵינוּ רִשְׁאֵי לְקַצֵּר. לְקַצֵּר, אֵינוּ
 רִשְׁאֵי לְהֶאָרִיךְ. לְקַצֵּר בְּעִלּוּתָהּ (במדבר יב יג) אֵל גַּא
 רְפֵא גַא לָהּ בְּנִקְדַת י'. לְהֶאָרִיךְ מִסְטָרָא דְאָת ו'
 וּנְפִילָה בְּאָת פ' וְכֹלָא פ"ו (דברים ט יח) וְאֶתְנַפֵּל לְפָנֵי ה'
 אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לֵילָה. וְכֹלָא מ"ם י' נִקְדָה
 בְּאַמְצֵיתָא אֶתְעֵבִיד מַיִם.

וּמִסְטָרָא דְחֶסֶד צָרִיךְ לְאַרְכָּא בְּעִלּוּתָהּ. וּבְשִׂמְא
 קְדִישָׁא יִסְלִיק יְהו"ה בְּרַבִּיעַ. וְצָרִיךְ
 לְאַרְכָּא בְּתַנוּעָה זוּ דְאִיהוּ רָזָא דְתִקְיָעָה. לְקַצֵּר
 מִסְטָרָא דְגְבוּרָה בְּתַנוּעָה דְשְׁבָרִים, דְתַמָּן תְּבִיר
 בִּינוּנֵי לָא בְּאַרְיִכוּ לָא בְּקַצֵּירוּ, בְּתַרוּעָה בְּעַמּוּדָא
 דְאַמְצֵיתָא דְאִיהוּ שְׁלִשְׁלַת. דְתַרְוִיְהוּ שְׁקַל הַקֶּדֶשׁ
 לְקַבֵּל רַבִּיעַ דְסְלִיק אִיהוּ חֵלֶם. שְׁבָרִים לְקַבֵּל
 שְׁבָא. דָּא בְּעָא לְסִלְקָא קָלָא, וְדָא בְּעָא לְנַחְתָּא

לשון הקודש

וְעַל זֶה אָמְרוּ בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה, מְקוּם
 שְׂאֲמְרוּ לְהֶאָרִיךְ אֵינוּ רִשְׁאֵי לְקַצֵּר,
 לְקַצֵּר - אֵינוּ רִשְׁאֵי לְהֶאָרִיךְ. לְקַצֵּר
 בְּתַפְלָתוֹ - אֵל גַּא רְפֵא גַא לָהּ בְּנִקְדַת
 י'. לְהֶאָרִיךְ - מִצַּד הָאוֹת ו', וּנְפִילָה
 בְּאוֹת פ', וְהֵבֵל פ"ו, וְאֶתְנַפֵּל לְפָנֵי ה'
 אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לֵילָה. וְהֵבֵל מ"ם,
 י' הִנְקָדָה בְּאַמְצֵעַ נְעֻשִׁית מַיִם.

וּמִצַּד חֶסֶד צָרִיךְ לְהֶאָרִיךְ בְּתַפְלָתוֹ.
 וּבְשֵׁם הַקֶּדֶשׁ יַעֲלֶה יְהו"ה בְּרַבִּיעַ. וְצָרִיךְ
 לְהֶאָרִיךְ בְּתַנוּעָה זוּ, שְׂהִיא סוּד
 הַתִּקְיָעָה. לְקַצֵּר מִצַּד הַגְּבוּרָה בְּתַנוּעָה
 שֶׁל שְׁבָרִים, שְׂשֵׁם תְּבִיר בִּינוּנֵי, לָא
 בְּאַרְיִכוּת וְלָא בְּקַצֵּרוֹ, בְּתַרוּעָה בְּעַמּוּד
 הַאֲמְצֵי שְׂהִיא שְׁלִשְׁלַת, שְׂשֻׁנֵיהֶם שְׁקַל
 הַקֶּדֶשׁ, כְּנֶגֶד רַבִּיעַ שְׂהוּא עוֹלָה חוּלָם.

לָהּ. וּבְגִין דָּא אֲנֹן שְׁבָרִים תְּרוּעָה שְׁלִשְׁתָּ לָּהּ דָּא
י' סְגוּלָתָא.

פְּתַח וְאָמַר זְרָקָא מִקַּף שׁוּפְרָ הוּלְךְ סְגוּלָתָא.
בְּחֵשְׁאֵי שְׁכִינְתָא תִתְאַה (ש"א א יג) וְקוּלָה לֹא
יִשְׁמַע פְּתַח נְקֻדַת יָמִין יְהוָה מְלֻךְ. נְקֻדַת שְׁמָאל
יְהוָה מְלֻךְ. נְקֻדַת אֲמֻצְעֵית יְהוָה יְמֻלְךְ. רְבִיעַ
לְסֻלְקָא קָלָא. תְּבִיר לְתַבְרָא קָלָא. שְׁלִשְׁתָּ אַחִיד
בְּתַרְוֵיהוּ כְּשִׁלְשָׁלָא. וְאִיהוּ כְּגֻנָא דְרְבִיעַ דְּמֵאֲרִיךְ
כְּהַ תְּבַה, וְאִיהוּ נְקֻדַת חֲדָא כְּגֻנָא דְחוּלָם. לִית נְקֻדַת
דְּלִית לָהּ כְּגֻנָא דִילָהּ כְּטַעְמֵי. סְגוּלָ לְגַבֵּי סְגוּלָתָא.
שְׁבָא לְקַבְלֵ זְקָף גְּדוּל כְּלָהּ תְּשַׁכַּח לֹון נְקוּדֵי כְּגֻנָא
דְּטַעְמֵי לְמָאן דִּידַע רְזִין סְתִימִין.

קָם סָבָא דְסָבִין מְבַתֵּר טוּלָא דְרַבֵּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר
רַבֵּי רַבִּי הָא כָּל מְאָרֵי מִתְנִיתִין קָא נְחִתִין

לשון הקודש

קול. תביר לשבר הקול. השלשלת
אוחות בשניהם בשלשלת. והוא כמו
הרביע שמאריך בה התבה, והיא נקודה
אחת כמו שהחולם. אין נקודה שאין לה
כמו שלה בטעמים. סגול אל הסגולתא.
שבא כנגד זקף גדול, כלם תמצא אותם
נקודים כמו שהטעמים למי שידע סודות
נסתרים.

קם זקן הזקנים מאחר צלו של רבי

השברים כנגד שבא. זה צריך להעלות
קול, וזה צריך להוריד אותה. ומשום זה
אותם שברים תרועה, שלשלת זו י'
סגולתא.

פתח ואמר, זרקא מקף שופר הולך
סגולתא. בחשאי השכינה התחתונה,
וקולה לא ישמע, פתח נקדת ימין יהוה
מלך. נקדת שמאל יהוה מלך. הנקדה
האמצעית יהוה ימלך. רביע להעלות

לְאַנְתָּא קְרָבָא עֲמָד. אֶתְתַּקֵּן וְאוֹדְרוּ בְּכָל מָאֲנִי
 קְרָבָא. וְלֹא עוֹד אֵלָּא כָּל מָאֲרִי דְּסוּסָן דְּאֲנוּן
 סוּסִיָּהוֹן דְּאֵשׁ, מְרַבּוּתִיהוֹן מְרַבּוּת לְהֶבְהָ,
 רוּמְחִיָּהוֹן אֵשׁ, וְתַרְבּוּתִיהוֹן אֵשׁ, וְקִשְׁתוּתִיהוֹן אֵשׁ,
 וְחִילִיָּהוֹן אֵשׁ. וְלֹא עוֹד אֵלָּא דְּסָבָא דְּסָבִין קָא אָתִי
 עֲמָהוֹן, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (דְּנִיאל ז ט) וְעֵתִיק יוֹמִין יִתְבּ
 לְבוּשָׁה בְּתֵלַג תּוֹר וְכוּ'.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, חֲבַרְיָא שְׁעָתָא אִיהוּ
 לְאַתְקֵנָא שְׁכִינְתָּא בֵּינָנָא לְאַנְתָּא עֲלָנָא בְּהַאי
 קְרָבָא. וְאוֹרִיתָא דְּאִיהִי עֲמוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא, אִיהִי
 נְחִית בְּכַמָּה מָאֲרִי דְּקָלִין וְשׁוֹפְרִין, וְכַמָּה פְּרָשִׁין
 תְּקִיפִין מְלַמְדֵי מְלַחְמָה לְאַנְתָּא (דף קל ע"א) עֲמָנָא.
 וּבְגִין דְּאוֹרִיתָא דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא, אִיהִי
 נְחִית צְרִיךְ לְאַתְעָרָא אוֹרִיתָא בְּאַתָּוֹן דְּאֲנוּן סוּסִי

 לשון הקודש

וכו'.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, חֲבַרְיָא שְׁעָתָא אִיהוּ
 הַיָּא לְהַתְקִין הַשְׁכִּינָה בֵּינֵינוּ לְהֵגֵן עֲלֵינוּ
 בְּקָרְבַּ הַזֶּה. וְהַתּוֹרָה, שֶׁהִיא הָעֲמוּד
 הָאֶמְצָעִי, הִיא יוֹרֶדֶת בְּכַמָּה בְּעֲלֵי קוֹלוֹת
 וְשׁוֹפְרוֹת, וְכַמָּה פְּרָשִׁים תְּקִיפִים מְלַמְדֵי
 מְלַחְמָה לְהִלָּחֵם עִמָּנוּ. וּמִשּׁוֹם שֶׁהַתּוֹרָה,
 שֶׁהִיא הָעֲמוּד הָאֶמְצָעִי, יוֹרֶדֶת, צְרִיךְ
 לְהַעִיר הַתּוֹרָה בְּאוֹתִיּוֹת שֶׁהֵן סוּסֵי אֵשׁ

שְׁמַעוֹן וְאָמַר, רַבִּי רַבִּי הָרִי כָּל בְּעֲלֵי
 הַמִּשְׁנָה יוֹרְדִים לְעַרְףְּ עֲמָד קְרָב. הַתְתַּקֵּן
 וְהוֹדְרוּ עִם כָּל כְּלֵי הַקְּרָב. וְלֹא עוֹד, אֵלָּא
 כָּל בְּעֲלֵי הַסּוּסִים שְׁסוּסִיהֶם הֵם אֵשׁ,
 מְרַבּוּתִיהֶם מְרַבּוּת לְהֶבְהָ, רְמַחֵיהֶם
 אֵשׁ, וְתַרְבּוּתִיהֶם אֵשׁ, וְקִשְׁתוּתִיהֶם אֵשׁ,
 וְחִילוּתִיהֶם אֵשׁ. וְלֹא עוֹד, אֵלָּא שְׁזָקֵן
 הַזְּקִינִים כָּא עֲמָהֶם, שְׁנֵאמַר בּוּ (דְּנִיאל ז)
 עֵתִיק הַיָּמִים יוֹשֵׁב, וְלְבוּשׁוֹ כְּשֵׁלֵג לְבָן

אֵשׁ וְנִקְוֵדִין דְּאַנּוּן פְּרִשְׁתָּן רְכִיבִין עֲלֵיהּ, וְטַעְמֵי
דְּאַנּוּן מְאַנִּי קַרְבָּא.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר זִרְקָא מִקַּף שׁוּפְרָא הוּלְדִי
סְגוּלְתָא. כִּד גָּלוּ יִשְׂרָאֵל וְאַזְדְּרִיקוּ בֵּין אֲמִין
דְּעֵלְמָא לְאַרְבַּע סְטְרִין, אֲזִדְּרִיקוּ אַרְבַּע אַתָּון עֲלֵיהּ
מְלַעְלָא. י' לַמְזֻרְחָא. ה' לַמְעַרְבָא. ו' לַדְרוֹם. ה'
לְצַפּוֹן. וְדָא עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא דְאִיהִי יְהוָה שְׁלִיט
עַל אַרְבַּע סְטְרִין דְּעֵלְמָא.

וְנִשְׁרָא דְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה פְּרִישַׁת גְּדַפְחָא
עֲלֵיהּ בְּכָל שַׁבַּת וַיּוֹמִין טָבִין. בְּגִין דִּתְהִיא
מְגַנָּא עֲלֵיהּ וְדָאִי מִכָּל סְטְרִין בִּישׁוּן, וְדָא הוּא
הַפּוֹרֵשׁ סִפְתָּ שְׁלוֹם וְכוּ'. דְּסִפְחָ וְדָאִי אֶתְקַרִיאת
בְּגִין דְּמִסְכַּכְתָּ עֲלֵיהּ בְּשַׁבַּע יוֹמֵי דְּסִפּוֹת דְּאַנּוּן
בְּנִתָּא לְקַבְּלֵיהּ אַנּוּן שַׁבַּע יוֹמֵי דְּפִסְחָא וְעֲלֵיהּ
אֶתְמַר (ויקרא כב כז) שְׁבַעַת יָמִים יְהִיָּה תַחַת אֲמוֹ.

לשון הקודש

והנקודות שהן פרשים רוכבים עליהם, והטעמים שהם כלי הקרב. פתח רבי שמעון ואמר, זרקא מקף שופר הולך סגולתא. בשגלו ישראל ונזרקו לבין אמות העולם לארבעה צדדים, נזרקו עליהם ארבע אותיות מלמעלה. י' למזרח, ה' למערב, ו' לדרום, ה' לצפון. וזה העמוד האמצעי שהוא יהו"ה שולט על ארבעה צדדים של העולם. והנשר, שהוא האם העליונה, פורשת עליהם את כנפיה בכל שבת וימים טובים, כדי שתהיה מגנה עליהם ודאי מכל הצדדים הרעים, וזהו הפורש ספת שלום וכו'. שספח ודאי נקראת, משום שמשככת עליהם בשבעת ימי הסבות,

וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה, דָּא שְׁמִינִי עֲצַרְתָּ עֲלֵיהּ
 אֲתָמַר יִרְצָה לְקַרְבַּן אִשָּׁה לְה'. וְהָאִי
 נִשְׂרָא עֲלָאָה אֲתָמַר בָּהּ (דברים לב יא) כְּנִשְׂרָא יַעִיר קִנּוּ
 עַל גּוֹזְלֵיו יִרְחֹף. הָדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית א ב) וְרוּחַ
 אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם. דְּאֲנִינּוּן שְׂבַעִין
 אֲנַפִּין דְּאוּרִיתָא.

מִידָּ (שם א ג) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר. יְהִיא פְּרָקְנָא
 לְיִשְׂרָאֵל בְּהָהוּא זְמַנָּא יִפְרֹשׁ כְּנַפְיוּן יִקְחָהוּ
 יִשְׂאָהוּ עַל אֶבְרָתוֹ. וּכְגִין דָּא נִשְׂרָא אִיהוּ עֵינָא,
 גְּדַפּוּי תִּרְיִן כְּרוּבֵי עֵינָא. תְּלַת גְּוִינִין דִּילָהּ אֲנִינּוּן
 תְּלַת אֶבְהָן, דְּאֲתָמַר בְּהוֹן (שם ט טז) וְרֵאִיתִיָּהּ לְזִכְר
 בְּרִית עוֹלָם. אֲנִינּוּן גְּוִינִין דְּעֵינָא דְּאִיהִי מְרַקְמָא בְּהוֹן.
 זְכָאִין עֵינִין דְּמוֹס־תְּכָלִין וּמִתְּפַתְחִין לְגַבְהָ לְקַבְּלָא
 לָהּ מְרַפְּבָה עֲלֵיהּ. וּמִידָּ (שמות ט ד) וַאֲשָׂא אֶתְכֶם עַל
 כְּנַפֵּי נְשָׂרִים וְאָבָא אֶתְכֶם אֵלַי.

לשון הקודש

שְׂבַעִים פְּנִים שֶׁל הַתּוֹרָה.
 מִידָּ, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר. תִּהְיֶה
 גְּאֵלָהּ לְיִשְׂרָאֵל. בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן יִפְרֹשׁ כְּנַפְיוּן
 יִקְחָהוּ יִשְׂאָהוּ עַל אֶבְרָתוֹ. וּמִשׁוּם זֶה
 הַנִּשְׂרָא הוּא עֵין, כְּנַפְיוּן הֵם שְׁנֵי כְּרוּבֵי
 הָעֵין. שְׁלֹשֶׁת הַגְּוִינִים שֶׁלּוֹ הֵם שְׁלֹשֶׁת
 הָאֶבְהוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וְרֵאִיתִיָּהּ לְזִכְר
 בְּרִית עוֹלָם. אוֹתָם הַגְּוִינִים שֶׁל הָעֵין

הֵם כְּנִיָּהּ, כְּנַגְדָם שְׂבַעַת יְמֵי הַפֶּסַח,
 וְעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר שְׂבַעַת יָמִים יִהְיֶה תַחַת
 אָפוֹ.

וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה זֶה שְׁמִינִי עֲצַרְתָּ,
 עֲלֵיו נֶאֱמַר יִרְצָה לְקַרְבַּן אִשָּׁה לְה'.
 וְהַנִּשְׂרָא הָעֲלִיּוֹן הַזֶּה נֶאֱמַר בּוֹ כְּנִשְׂרָא יַעִיר
 עַל קִנּוּ עַל גּוֹזְלָיו יִרְחֹף. זֶהוּ שְׂכָתוּב וְרוּחַ
 אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם, שֶׁהֵם

בַּת עֵינָא דָּא שְׂכִינְתָּא תִּתְאַה. אִיהִי תָנָא בְּרֵאשׁ
זְרְקָא אִמָּא עֲלָאָה פְּרִישַׁת גְּדַפְחָא וְנָטִילַת לָהּ
וּפְרַחַת בָּהּ עַד דְּמָטִי לָהּ לְגַבִּי בַּעֲלָהּ, מִנְהָ עַד אֵין
סוּף וְכֹד סְלִיקַת לִיהָ מִתְתַּקְנָא בְּכָל עֶשְׂרִי סְפִירָן,
מִתְקַשְׁטַת בְּכָל תְּקוּנִין וְלְבוּשִׁין דִּילָהּ, בְּלָהּ מְרַקְמָן
מִכָּל גְּוִנִין דְּעֲלָהּ, וְחֲמִשׁ אֹזַר נְהִירִין בָּהּ.

בְּהֵהוּא זְמָנָא מַה פְּתִיב בְּבַעֲלָהּ דְּאִיהּ ו' עֲמוּדָא
דְּאִמְצָעִיתָא וְרֵאִיתִיהָ לְזִכְרָא בְּרִית עוֹלָם.
וְכֹד מִיַּחְדָּא לֹזַן אִמָּא לְתַרְוִיחָהּ, אִיהִי אֹמְרַת לְגַבִּי
י' עֲלָאָה דְּאִיהּ אִבָּא. (דְּנִיאל ד' כ"ד) מְלָכָא מְלָכִי יִשְׁפֹּר
עֲלֵךְ. וְדָא אִיהּ מִקְּרַף שׁוּפְרָא לִישְׁנָא דְּשׁוּפְרָא.

בְּהֵהוּא זְמָנָא דְּמִתְחַבְּרַת עִם בַּעֲלָהּ יִימָא לָהּ
אִבָּא הוֹלֵךְ סְגוּלְתָא, רְחִימָא עִם בַּעֲלָהּ.

לשון הקודש

התקונים והלבושים שלה, כלם מרקמים
 מכל הגונים שעליה, וחמשה אורות
 מאירים בה.

בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן מַה פְּתוּב בְּבַעֲלָהּ, שְׁהוּא
 ו' העמוד האמצעי? וראיתיה לזכר ברית
 עולם. ובשמיחדת אותם האם את
 שניהם, היא אומרת לי' העליונה שהוא
 האבא, מלך מלכי יהיה יפה עליך. וזהו
 מקרף שופר, לשון של יפי.

בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן שְׁמֵתְחַבְּרַת עִם בַּעֲלָהּ,

שהיא מרקמת בהם. אשרי העינים
 שמסתכלים ונפתחים אליה לקבלה
 במרכבה עליהם. ומיד ואשא אתכם על
 כנפי נשרים ואבא אתכם אלי.

בַּת הָעֵין זֹו הַשְּׂכִינָה הַתְּחַתּוֹנָה. הִיא
הַפְּתֵר בְּרֵאשׁ. זְרְקָא. הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה
פּוֹרְשַׁת כְּנָפֶיהָ וְנוֹטֶלַת אוֹתָהּ וּפּוֹרְחַת
עִמָּה, עַד שְׁמַנְעַת אוֹתָהּ לְבַעֲלָהּ מִמֶּנּוּ
וְעַד אֵין סוּף. וּבְשִׁמְעָלָהּ אוֹתָהּ מִתְקַנַּת
בְּכָל עֶשְׂרִי הַסְּפִירוֹת, מִתְקַשְׁטַת בְּכָל

בְּהֵיחֻא זְמַנָּא יִתְקַיָּים בֵּיה (בראשית ב כד) עַל בֵּן יַעֲזֹב
 אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר
 אֶחָד. (זכריה יד ט) וּבָיִום הֵהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד לְעֵלָא.
 וּשְׁמוֹ אֶחָד לְתַתָּא. וַיְהוֹן אֲבָא וְאִמָּא בִּיחֻדָּא תְּדָא
 י"ה לְעֵלָא וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתָּהּ בִּיחֻדָּא
 תְּדָא דְאֲנוּן ו"ה לְתַתָּא, וְהָכִי סָלִיק יְהוָה לְחַשְׁבֹּן
 אֶחָד אֶחָד.

בְּהֵיחֻא זְמַנָּא דִּיהוֹן אַרְבַּע חַד. שְׂרִין עַל צַדִּיק
 וְדָא אִיהוּ (תהלים מח ג) יְפֶה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל
 הָאָרֶץ. וַיִּתְעַר לְתַתָּא מְשִׁיחַ וַיִּסְתַּלַּק שְׁמוּעָתָהּ בְּכָל
 עֲלָמָא. מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ חַר צִיּוֹן יִרְבְּתִי צְפוֹן. מַאי
 חַר צִיּוֹן. דָּא הֵהוּא חַר דְּאִתְמַר בֵּיה (במדבר כז יב) חַר
 הָעֵבְרִים. מִתְּמָן יָקוּם, וְתִרִין מְשִׁיחִין דְּאֲנוּן מְשִׁיחַ
 בֵּן דָּוִד וּמְשִׁיחַ בֵּן יוֹסֵף יְהוֹן יִרְכִין דִּילָהּ. וְאִיהוּ
 אוֹת בֵּינֵיהוּ. בְּגִין דְּעֵלָה אִתְמַר (שמות ג יב) וַזֶּה לְךָ

לשון הקודש

יהו"ה לחשבון אֶחָד אֶחָד.
 בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן שִׁיְהוּ אַרְבַּע אֶחָד שׁוּרִים
 עַל הַצַּדִּיק. וְהוּו יְפֶה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל
 הָאָרֶץ. וַיִּתְעוּרֵר לְמַטָּה הַמְּשִׁיחַ, וְתַעֲלָה
 שְׁמוּעָתּוֹ בְּכָל הָעוֹלָם. מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ
 חַר צִיּוֹן יִרְבְּתִי צְפוֹן. מַה זֶה חַר צִיּוֹן? זֶה
 אוֹתוֹ הָחַר שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ חַר הָעֵבְרִים, מְשִׁם
 יָקוּם, וּשְׁנֵי מְשִׁיחִים, שֶׁהֵם מְשִׁיחַ בֵּן דָּוִד

יאמר לה האב הולך סגולתא, אהובא
 עם בעלה. בְּאוֹתוֹ זְמַן יִתְקַיָּים בּוֹ (בראשית ב)
 עַל בֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק
 בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד. וּבָיִום הֵהוּא
 יִהְיֶה ה' אֶחָד לְמַעְלָה, וּשְׁמוֹ אֶחָד לְמַטָּה.
 וַיְהִיו הָאָב וְהָאִם בִּיחֻדָּא אֶחָד, י"ה
 לְמַעְלָה, וְהַקּוּדֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׂכִינְתּוֹ
 בִּיחֻדָּא אֶחָד, שֶׁהֵם ו"ה לְמַטָּה. וְכָךְ עוֹלָה

הָאוֹת. וּבְהֵיחֹא זְמַנָּא שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה דְּאִיהִי קְרִית
מֶלֶךְ רַב דְּאִיהוּ חֲכָמָה, נְחִיתת עֲטָרָה עֲלֵיהָ.

קָם סָבָא אַחְרָא וְאָמַר, סָבָא סָבָא תְּרִי חוּו, וְהָא
אֲנוּן חַד לְתַתָּא. אָמַר לִיה וְדַאי, יִפְה גּוּף דָּא
צַדִּיק. מְשׁוּשׁ כָּל הָאָרֶץ, דָּא עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא
דְּאִיהוּ מְשׁוּשׁ דְּצַדִּיק דְּאֶקְרִי כֹל. הָאָרֶץ דְּאִיהִי
שְׂכִינְתָּא וּלְגַבָּה גּוּף וּבְרִית חֲשִׁיבִין חַד. וְלַעֲלָא אֲנוּן
תְּרִין. כְּנֻנָּא דְּאִילָנָא דְּעַקְרָא דִּילָה אִיהוּ חַד,
וְעַנְפִין לְעֲלָא מִתְּפָרְדִין לְקַבְלָא אִיבָא. וְרוּא
דְּמִלָּה (יחזקאל א יא) וּפְנִיָהֶם וּכְנַפֵּיהֶם פְּרֻדוֹת מִלְּמַעְלָה.
פְּרֻדוֹת וְדַאי. אֲנוּן עַנְפִין לְגַבֵּי אֲבָא וְאֲמָא לְקַבְלָא
נְבִיעוּ מִמְּקוּרָא עֲלָאָה דְּלִית לִיה סוּף, וְלֹאֲרָקָא
כָּלָא בְּצַדִּיק לְגַבֵּי שְׂכִינְתָּא.

לשון הקודש

הצדיק שנקרא כל. והארץ, שהיא
השכינה, ואצלה גוף ובְרִית נחשבים
לאחד. ולמעלה הם שנים, כמו שהאילן
שהשרש שלו הוא אחד, והענפים
למעלה נפרדים לקבל הפרי, וסוד הדבר
— ופניהם וכנפיהם פְּרֻדוֹת מִלְּמַעְלָה.
ודאי פְּרֻדוֹת, אותם הענפים אל האב
והאם לקבל נביעה ממקור עליון שאין לו
סוף, ולהריק הכל בצדיק אל השכינה.

ומשיח בן יוסף יהיו הרכיבים שלו, והוא
אות ביניהם, משום שעליה נאמר (שמות א)
וזה לך האות. ובאותו הזמן השכינה
העליונה, שהיא קרית מלך רב, שהוא
חכמה, מורידה עטרה עליה.

קָם זְקוּן אַחַר וְאָמַר, זְקוּן זְקוּן שְׁנַיִם הָיוּ
וְהָרִי הֵם אֶחָד לְמִטָּה. אָמַר לוֹ, וְדַאי, יִפְה
גּוּף — צַדִּיק. מְשׁוּשׁ כָּל הָאָרֶץ — זֶה
הְעֲמוּד הָאֲמַצְעִי, שֶׁהוּא הַמְּשׁוּשׁ שֶׁל

וְעוֹד הַר צִיּוֹן יִרְבֵּתִי צָפוֹן הֵיא נִקְדָּה דְאִיהִי צִיּוֹן,
 אִיהִי בֵּין תְּרֵי יִרְבֵּי קְשׁוּט דְאֲנֹן צִרִי, וּבְחֹן
 אֲתַעְבִּיד סְגוּל. בְּתֵרִין דְרוּעִין אִיהִי סְגוּלְתָא. לְעֵלָא
 מְנִיחוּ חָלָם עַל צִרִי אֲתַעְבִּיד סְגוּלְתָא. חִירִיק תְּחֹת
 צִרִי אֲתַעְבִּיד סְגוּל תְּחֹת תְּרִין יִרְבֵּין. וּבְגִין דְאִיהִי
 סְגוּלְתָא עַל תְּרִין דְרוּעִין דְאֲנֹן אֲבָרְהֵם וַיִּצְחָק,
 אָמַר קָרָא (תהלים קיח כב) אָבֵן מֵאִסוּ הַבּוֹנִים הִיתָה
 לְרֵאשׁ פְּנֵה.

וְאֲנֹן ג' יוֹדִי"ן י"י, עָלֶיהוּ אֲתַמַּר אֵין פּוֹחֲתִין
 מַעֲשָׂרָה מַלְכֵיזוֹת וּמַעֲשָׂרָה זְכוּרֹנוֹת
 וּמַעֲשָׂרָה שׁוֹפְרוֹת דְאֲתַרְמִיזוּ בְּיוֹד ה"י וְא"ו ה"י.
 וְאֲנֹן תְּלַת טַפִּין דְמוֹחָא דְאֲתַקְרִיאוּ י"י וּמֵאִי מוֹחָא
 דָּא חֲכָמָה עֵלְמָה סְתִימָאָה בְּכַתְרָא פְּרֵאשׁ דְאִיהוּ
 כְּתָר עֵלְיוֹן. וְאֵלִין אֲנֹן י'חוד בְּרָכָה ק'דְשָׁה

לשון הקודש

הִיתָה לְרֵאשׁ פְּנֵה.

וְאֲתַתְּן שְׁלֹשׁ יוֹדִי"ם י"י, עָלֶיהֶן נֹאמַר אֵין
 פּוֹחֲתִים מַעֲשֵׁר מַלְכֵיזוֹת וּמַעֲשָׂרָה
 זְכוּרֹנוֹת וּמַעֲשָׂרָה שׁוֹפְרוֹת, שְׁנַרְמִיזוּ
 בְּיוֹד ה"י וְא"ו ה"י. וְהֵם שְׁלֹשׁ טַפִּין שֶׁל
 הַמּוֹחַ שֶׁנִּקְרְאוּ י"י. וּמֵהֵן הַמּוֹחַ? זוֹ הַחֲכָמָה
 הָעֵלְיוֹנָה הַנִּסְתָּרָה בְּכַתְרָא שֶׁל הָרֵאשׁ
 שֶׁהוּא כְּתָר עֵלְיוֹן. וְאֵלוֹ הֵם י'חוד בְּרָכָה
 ק'דְשָׁה, שֶׁבָּהֶם יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרִיאָנוּ, שֶׁהֵם

וְעוֹד, הַר צִיּוֹן יִרְבֵּתִי צָפוֹן, זוֹ הַנִּקְדָּה
 שֶׁהִיא צִיּוֹן, הִיא בֵּין שְׁנֵי יִרְבֵּי הָאֲמַת
 שֶׁהֵם צִרִי, וְעַמְהֵם נַעֲשֶׂה סְגוּל. בְּשֵׁנֵי
 הַזְרוּעוֹת הִיא סְגוּלְתָא. לְמַעְלָה מֵהֶם
 חוֹלָם עַל צִרִי, נַעֲשֶׂה סְגוּלְתָא. חִירִיק
 תְּחֹת צִרִי, נַעֲשֶׂה סְגוּל תְּחֹת שְׁנֵי
 הַיִּרְבֵּים. וּמִשׁוּם שֶׁסְגוּלְתָא הִיא עַל שְׁנֵי
 הַזְרוּעוֹת שֶׁהֵם אֲבָרְהֵם וַיִּצְחָק, אָמַר
 הַכְּתוּב (תהלים קיח) אָבֵן מֵאִסוּ הַבּוֹנִים

דְּבַהוֹן (שם כ"י) יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קָרְאֵנוּ. דְּאֲנוּן רְאִישֵׁי תַבִּין
 דְּעַלְיָהּוּ אֲתָמַר (בראשית לב כב) וַיַּעֲבֹר אֶת מַעְבַּר יַבְ"ק,
 וּסְלָקִין בְּחֶשְׁבֵן אֱהוּ"ה יְהוּ"ה אֲדַנְי, דְּאֲנוּן נִשְׁמָתָא
 וְרוּחָא וְנַפְשָׁא בְּאַרְחָ אַצִּילוֹת מִתַּפְּן.

וְכַד הָאֵי זַרְקָא אֲתַנְגְּלִיא בְּעֵלְמָא אֲתָמַר בֵּיה (ישעיה
 מ ט) עַל הַר גְּבֵהָ עָלִי לָךְ מִבְּשִׁרְתָּ צִיּוֹן הָרִימִי
 בַּכַּח קוֹלְךָ מִבְּשִׁרְתָּ יְרוּשָׁלַיִם. עָלִי לָךְ בְּנִקְבָּה
 עֲלָאָה מִן סְגוּלְתָא דְּאִיהוּ חֹלֶם עַל צִרֵי. הָרִימִי
 בַּכַּח קוֹלְךָ מִבְּשִׁרְתָּ יְרוּשָׁלַם הָרִימִי אֵל תִּירְאִי
 בְּתַרְיִן יוֹדִין דְּאֲנוּן צִרֵי וְכִלְהוּ סְגוּלְתָא.

בְּהַהוּא זְמַנָּא סְלָקָא לְעֵלָא קָלָא וְעוֹד
 בְּזַרְקָא (במדבר כו ג) אָבִינוּ מֵת בַּמַּדְבָּר, וְלִית
 מִיתָה (דף קל ע"ב) אֵלָא גְּלוּתָא. כִּי בְּחַטָּאוּ מֵת. בְּחַטָּאוּ
 נִזְקָבָא דְּסַמְאֵל דָּא נָחַשׁ אֲשֶׁת זְנוּנִים דְּפַתִּי לְתוּה.

לשון הקודש

שהוא חולם על צרי. הרימי בכח קולך
 מבשורת ירושלים הרימי אל תיראי,
 בשני יודיים, שהם צרי, וכלם סגולתא.
 באותו הזמן עולה למעלה קול, ועוד
 בזרקא, אבינו מת במדבר, ואין מיתה
 אלא גלות. כי בחטאו מת, בחטאי
 הנקבה של סמאל, זה הנחש אשת
 זנונים שפתה את תוה. והוא לא הנה

ראשי התבות שעליהם נאמר (בראשית לב)
 ויעבר את מעבר יבק, ועולים בחשבון
 אהיה יהוה אדני, שהן נשמה ורוח
 ונפש בדרך אצילות משם.

וכשהזרקא הוא מתגלית בעולם, נאמר
 ביה (ישעיה מ) על הר גבה עלי לך מבשורת
 ציון הרימי בכח קולך מבשורת ירושלים.
 עלי לך בנקבה העליונה מן סגולתא,